Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

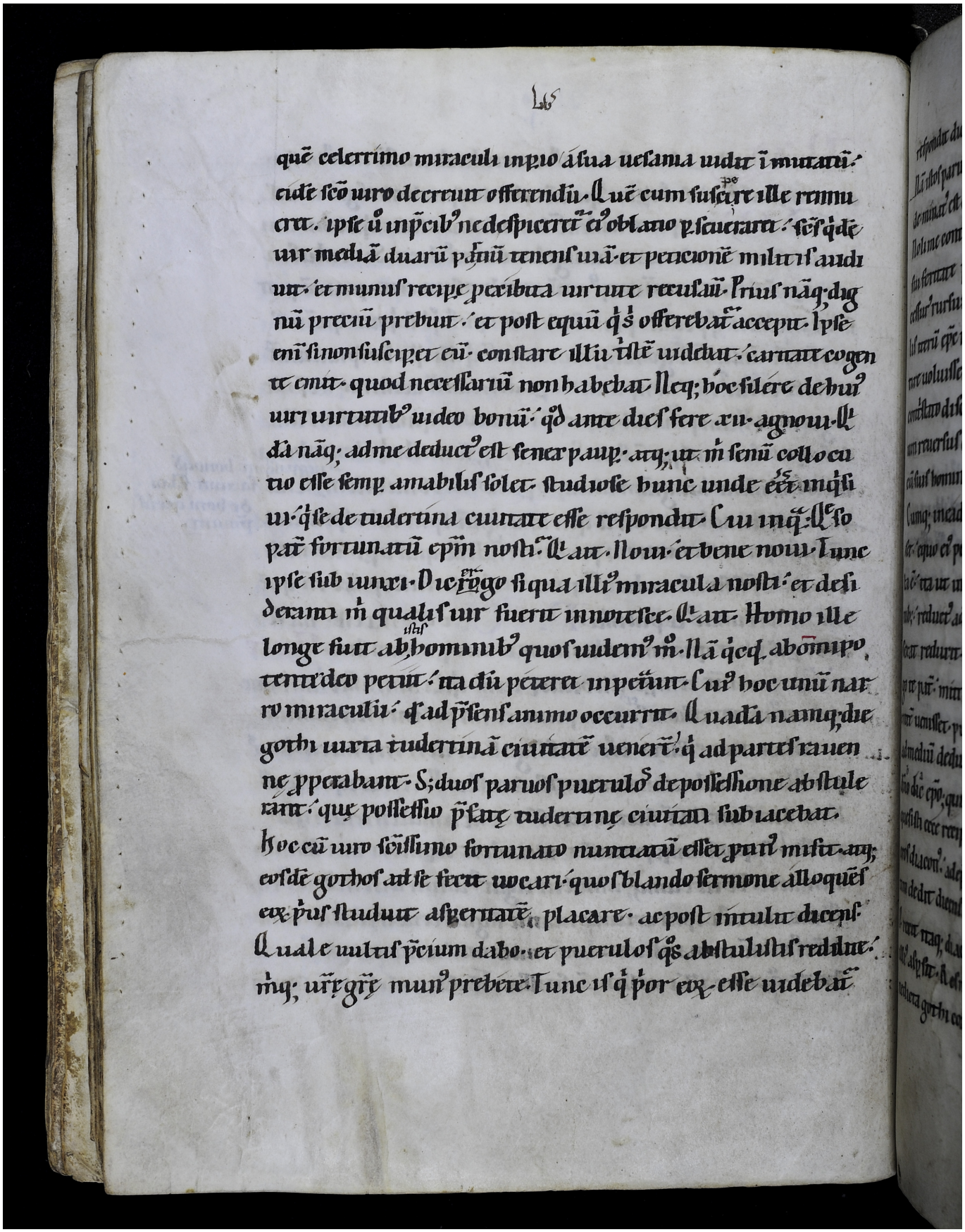

quē celerrimo miraculi impio a sua uesania uidit ī mutatī-
cide scō uiro decreuit offerendū. Quē cum suscipere ille renu-
cuit. ipse ū impōēbat ne despiceret ea oblatio p̄ seuerare. sēs q̄ de
uir media duarū p̄ fīnū tenens uā et petitionē militis audi
uit. et munus recipere petibata uirtute recusauit. Prius nāq; dig
nū precū prebuit. et post equū q̄s offerebat accepit. Ipse
enī si non suscipere eū constare illiu iste uidebat. carnate cogen
te emit. quod necessariū non habebat. Neq; hoc solere debui
uri uirtutib uideo bonū. q̄d ante dies fere xii. agnouit. Ut
dā nāq; ad me deduct est senex paup. atq; ut m senū collo cu
tio esse semp amabilis solet. studiose hunc unde esset m̄ q̄si
ui. q̄se de tuderina ciuitate esse respondit. Cui inq̄: Ut so
pat̄ fortunatū ep̄m nostī. Ut aut. Nouī. et bene nouī. Tunc
ipse sub uuxi. Dic ergo si qua illi miracula nostī. et desi
deramī m̄ qualis uir fuerit innotesce. Ut aut. Homo ille
longe fuit ab hominib quos uidem m̄. Nā q̄cq ab omipo
tente deo petit. ita dū petere impetrauit. Cui hoc unū nar
ro miraculū. q̄ ad p̄sens animo occurrit. Quadā namq; die
gothi uiria tuderina ciuitate uenerī. q̄ ad partes rauen
ne ꝓperabant. S; duos paruos puerulos de possessione abstule
rant. quę possessio p̄ fatę tuderinę ciuitati subiacebat.
Hoc cū uiro scō illimo fortunato nuntiatū esset puī misit. atq;
eos de gothos ad se fecit uocari. quos blando sermone alloquēs
ex p̄ius studuit asserenatē. placare. ac post inquit dicens.
Quale multis p̄cium dabo. et puerulos q̄s abstulistis reddite.
m̄q; uīr gr̄ munī prebere. Tunc is q̄ por ex esse uidebat